

In-Edit. El Festival de Documental Musical de Barcelona

Hello, I am David

Del 27 d'octubre al 6 de novembre. Cinemes Aribau

Per Miquel Gené

L'In-Edit és el Festival de Cinema Documental Musical que, des de l'any 2003, se celebra a Barcelona durant els darrers dies d'octubre i els primers de novembre. L'edició d'enguany es durà a terme entre el 27 d'octubre i el 6 de novembre als cinemes Aribau de Barcelona.

Els darrers anys el gènere del documental ha viscut una forta expansió entre el gran públic. En molts casos ha perdut un sentit informatiu i d'especialització temàtica i s'ha obert, a partir d'un tema central, a múltiples qüestions d'interès general. Una bona mostra n'és el documental *Mistaken for strangers*, que TV3 emetia dimarts passat en la **programació paral·lela al Festival** -del 24 d'octubre al 4 de novembre-, en el qual seguim la gira de la banda The National i l'interès del qual acaba recaient en les relacions familiars, el pes del passat, els estigmes que les persones ens imposem i la possibilitat de superació.

Els documentalistes no només han explorat les possibilitats temàtiques i d'enfocament, sinó que també hi ha hagut interès a expandir els límits formals del gènere, i alhora a reflexionar sobre l'etern dilema amb què s'enfronta tot documental: la relació entre realitat i ficció i l'important paper del procés d'enregistrament i muntatge a l'hora d'explicar una història que no podrà ser mai objectiva ni imparcial.

Cal celebrar que un festival centrat en el documental musical s'hagi consolidat a Barcelona i no pari de créixer en nombre de projeccions, activitats paral·leles i que fins i tot s'hagi exportat a altres ciutats. És per aquest motiu que l'editorial de l'In-Edit presenta *In-Edit made in Barcelona*, un llibre que repassa la història del documental musical i, en concret, els tretze anys de vida del Festival.

Consulteu la **programació de l'In-Edit**.

La «Revista Musical Catalana» recomana:

- *Joan Manén. Variacions sense tema.* Qui era Joan Manén? Un geni autodidacte. Ex-nen prodigi. Antipàtic i jactanciós. Sense amics. Componia obres que *ningú* no podia tocar. Manén és tot això. El gran compositor oblidat de Catalunya; català universal i violinista internacional. L'Associació Joan Manén pugna per tornar-li el nom. N'hi ha tresors pertot arreu.
- *Hello, I am David.* La pel·lícula *Shine* va fer servir actors. Aquest documental hi posa la cara real. David Helfgott, pianista, va patir un col·lapse nerviós i va passar onze anys en institucions psiquiàtriques. Avui és el peculiar intèrpret de clàssica que és: càndid, excitat, polzes amunt, presentant-se a tothom, fent petons a desconeguts. Geni, seny, trauma i guarició.
- *The music of strangers: Yo-Yo Ma and the Silk Road Ensemble.* Yo-Yo Ma és el cervell de la Silk Road Ensemble, orquestra gresol que combina sons i músics de mig món. El film explora la identitat cultural de cada racó del globus mitjançant les vides, famílies i societats dels artistes. Hi ha revolucions, tradicions i connexions. Es busca una veu comuna a través de la Xina, l'Iran, Galícia o el Kalahari.

I called him Morgan

- *I called him Morgan.* Un *thriller* atmosfèric. El trompetista Lee Morgan va ser assassinat per la seva dona al club de jazz on tocava. El film reconstrueix la vida del músic, precoç i genial, però també de la seva temperamental esposa (mitjançant una llarga entrevista que vertebrava l'acció), amb testimonis, fotos monocromàtiques i cançons fins al dia dels fets.
- *Sin permiso.* La realitat dels músics de carrer a Barcelona i la política d'"higiene social" de l'Ajuntament. Guàrdies urbans segrestant guitarres, multes salvatges, "alarma social induïda", el carrer com a espai de trànsit i gestió privada. I, guanyant-s'hi el pa, artistes que es neguen a ser cap altra cosa sobrevivint a "la botiga més gran del món".